

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ
ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ
ΑΘΟΥΣΑ και ΑΛΕΞΗΣ

ΑΘΟΥΣΑ

595 Δεν όρπιζ' από λόγου σου τα μου 'πες να γροικήσω,
γιατί σ' εκράτου ευγενικό σαν κορασιά, να ζήσω.
Για κείνο δίχως 'ντήρηση σ' είχα στη συντροφιά μου,
μα 'δά θωρώ το σφάλμα μου και καίγεται η καρδιά μου.
Καλά το λεν κι όντα θωρεί τον ποταμό πως τρέχει
600 κιανείς σιγά, όσο μπορεί πρέπει απ' αυτόν ν' απέχει.
Με τσ' έξοδές μου σήμερα, καθώς θωρώ, μαθαίνω
τους άντρες όλους να μισώ και να τσ' απομακραίνω.
Μα πότες τέτοιος λογισμός, πότες η έγνοι' αυτείνη,
[604] Αλέξη, σου γεννήθηκε;

ΑΛΕΞΗΣ

[604] Μα την αληθοσύνη,
605 απόσταν ήμουνε μικρός σ' εβάστου φυτεμένη
μέσα στα φύλλα τση καρδιάς κι είχα ζωή κριμένη.
Κι αγάλια αγάλια επλήθυνε ο πόθος μετά μένα
σα να 'χαν είσται δυο δεντρά ομάδι φυτεμένα.
Έκαμε κλώνους τρυφερούς και ρίζες στην καρδιά μου
610 κι επεριμπλέχτη σαν κισσός μέσα στα σωθικά μου.
Για τούτο να ξεριζωθεί δεν ημπορ' οξ' ομάδι
με την καημένη μου ψυχή, όντα διαβεί στον Άδη.

Έμμανουήλ Κριαράς & Κομνηνή Δ. Πηδώνια (επιμ.), *Γεωργίου Χορτάτση, Πανώρια*, κριτική έκδοση με εισαγωγή, σχόλια και λεξιλόγιο Έμμανουήλ Κριαρά. Αναθεωρημένη με επιμέλεια Κομνηνής Δ. Πηδώνια, Ζήτρος, Θεσσαλονίκη 2007.